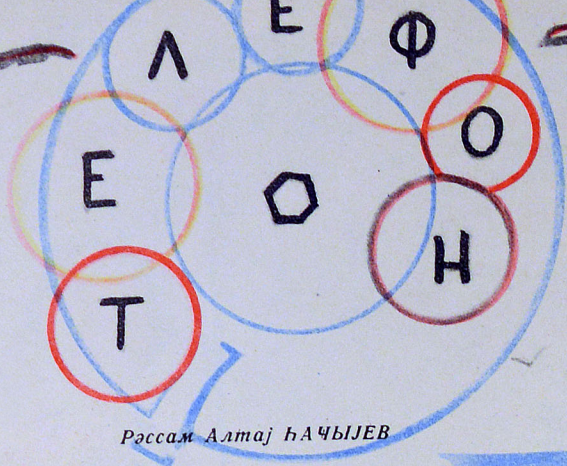

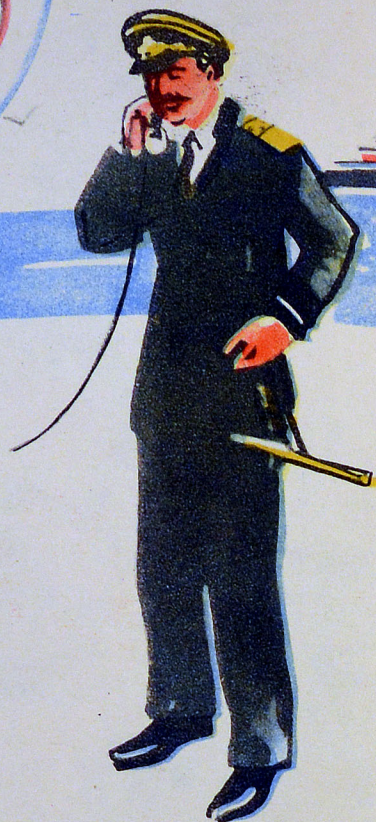
Көжөрчүн

Микајыл РЗАГУЛУЗАДӨ

Рәссам Алтај ҺАЧЫЈЕВ

Мән, кичик бачым, анам
 Нечә күндү лап јаман
 Никарандыг атамдан.
 О, кәмидә ишләјир,
 Кәми нефт дашыјандыр,
 Атам да капитандыр.
 Нечә күн бәрк күләкди,
 Каһ гарды, каһ јағышды.
 Атамыз дәниздәјди,

Көзләримиз гапыда,
 Гуларымыз сәсдәјди.
 Бир кечә телефонла
 Атам өзү данышды!
 О, кедиб сағ-саламат
 Һәштәрхана чатмышды.
 Һамымызын севинчдән
 Јашарды көзләримиз,
 Телефонла атамла
 Данышдыг, өпүшдүк биз.
 —Атачан, тез кәл!— дејиб
 Мән өпдүм телефону,
 Елә бил өпдүм ону.
 Ону, јә'ни—атамы.
 Јахшы шејдир телефон,
 Севиндирип адамы!
 Гардашым Москвада,
 Әмим Алма-Атада,
 Дајым Күрчүстандадыр.
 Һамысы ишдә-күчдә,

Һәрәси бир јандадыр.
 Һәлә бир һәким халам
 Лап узагда, Чиндәдир.
 Анчаг елә бил һамы
 Лап бизим бу шәһәрдә,
 Бир евин ичиндәдир.
 Һәр үч, һәр беш күндә бир
 Онлар телефон едир:
 Гардашым Москвадан,
 Әмим Алма-Атадан,
 Дајым Тбилисидән,
 Һәким халам Пекиндән.
 Бу сајаг, телефонла
 Јахшы хәбәр тутуруг
 Һәмишә бир-бириндән.

Бир биринин сәсини
 Јахындан ешидирик.
 Бир-биринә елә бил
 Гоһаг кәлиб, кедирик.
 Һајыф ки, телефонда
 Көрүшмәк олмур Һәлә!
 Атам дејир:—Аз галыб,
 Гызым, о күн дә кәләр,
 Бу јахында
 телефон-телевизор
 дүзәләр;

Көрәрсән телефонда
 Данышдыгын адамы...

* * *

О гәдәр севиндим ки...
 Онда нә јахшы олар!
 Бунун бир хејри дә вар:
 Јахшы билир ки, һамы—
 Бә'зи дәчәл ушаглар,
 Һара кәлди, бош јерә,
 Еләчә зәнк едирләр.
 Иш көрәни авара,
 Јатаны дәнк едирләр...
 Утаныб, гызарарлар
 Белә дәчәлләр онда,
 Һамы көрүб таныјар
 Онлары телефонда.

